

delse til statsministeren om, at lovforslag skulle være ledsaget af mere fyldige bemærkninger.

Præsidiets vil fortsætte overvejelserne herom.

#### 4) Udvalgsarbejdet

Udvalgsarbejdet er af største betydning for arbejdet i et parlament. Det gælder for udvalgenes deltagelse i lovgivningsproceduren, men også for den løbende kontrol med ministrenes administration af lovene, som udøves i udvalgene. Et væsentligt led i Præsidiets drøftelser har derfor været udvalgenes arbejdsform. Man har i denne forbindelse overvejet, om man kunne forbedre udvalgenes mulighed for at udgøre et vigtigt forum for den politiske debat. Væsentlige elementer i disse overvejelser har været udvalgenes funktioner i forbindelse med lovgivningsproceduren, kontakten til ministrene og muligheden for med disse at afholde bredere politiske debatter og ikke blot samråd om konkrete sager, udvalgenes mulighed for at indkalde eksterne eksperter og brugergrupper til høringer og offentlighedens adgang til udvalgsarbejdet.

For så vidt angår åbenheden, har Præsidiets overvejet et forslag om, at der (normalt) skulle være offentlig adgang til udvalgs møder under samråd med ministre og under modtagelse af deputationer. Bortset herfra skulle udvalgs møder foregå for lukkede døre.

Præsidiets har i denne forbindelse mærket sig, at udvalgs møderne i den svenske Rigsdag har været offentligt tilgængelige i forbindelse med »inhämtan av upplysningar« i snart 10 år, og at der netop i det norske Storting er gennemført en forsøgsordning med åbne udvalgs møder. Der har dog ikke været enighed i Præsidiets om at foreslå en sådan reform.

#### a) Temadebatter i udvalgene i tilknytning til åbningsdebatten og udvidet anvendelse af udvalgs høringer

Præsidiets har drøftet andre muligheder for at give offentligheden større indblik i det politiske arbejde i udvalgene, bl.a. et forslag om temadebatter i tilknytning til åbningsdebatten.

De udvalg, der måtte finde det hensigtsmæssigt som led i udvalgets arbejde, kan indlede folketingsåret med et offentligt udvalgs møde, hvor udvalget og ressortministeren kan drøfte de vigtigste emneområder i det kommende folketingsår.

Den nærmere tilrettelæggelse af sådanne møder skal besluttes af udvalget, men hovedideen er at give udvalgene lejlighed til en drøftelse med ressortministeren af f.eks. retspolitiske eller socialpolitiske emner, uden at udvalg eller minister er begrænset af de konkrete initiativer, der er omtalt i lovkatologet. Mi-

nisterens hovedindsatsområder inden for administrationen af gældende lovgivning eller forslag fra udvalgets medlemmer eller fra ministeren om kulegravning af et emneområde med henblik på større lovreformer kunne f.eks. drøftes.

Tilrettelæggelse af møderne og af offentlighedens adgang skal besluttes af det enkelte udvalg, men f.eks. kunne pressen, herunder tv og radio, have adgang, således at debatten kunne nå ud til en stor kreds.

Temadebatterne vil være et supplement til udvalgs høringerne, der i stigende omfang er blevet et led i udvalgenes sagsbehandling.

Præsidiets vil opfordre udvalgene til at fortsætte denne tendens.

Navnlig høringer i mindre målestok, hvor eksperter inviteres til at belyse et emne, og hvor pressen har adgang, kan arrangeres relativt hurtigt og er derfor velegnede til at behandle meget aktuelle emner, mens traditionelle høringer, der har karakter af konferencer med mange indbudte tilhørere, kræver forholdsvis lang forberedelse.

Forretningsordenens § 8, stk. 9, giver udvalgene mulighed for at afholde høringer som led i behandlingen af henviste forslag eller til belysning af et særligt samfundsanliggende.

Det er fundet hensigtsmæssigt at præcisere bestemmelsen, således at det klart fremgår, at den omfatter disse temadebatter og f.eks. også den planlagte behandling af Europa-Kommissionens grøn- og hvidbøger i åbne udvalgs møder. Herved sikres en klar afgrænsning i forhold til de almindelige udvalgs møder, der holdes for lukkede døre.

Der henvises til forslaget § 1, nr. 10 og 11.

#### b) Justering af udvalgenes sagsområder

Præsidiets har overvejet en reduktion i antallet af udvalg, men anser ikke en større ændring af udvalgenes sagsområder for realistisk.

Det foreslås i stedet at gennemføre mindre justeringer ud fra en hovedregel om af praktiske grunde at tilstræbe overensstemmelse mellem ministeriernes sagsområder og udvalgenes sagsområder. Der er dog enighed om, at udlændingesagerne ikke skal flyttes fra Retsudvalgets sagsområde til Kommunaludvalget.

Derudover er der peget på behovet for en forenkling af muligheden for at justere udvalgenes sagsområder. En ændring af sagsområderne kræver i dag en ændring af forretningsordenen, der skal vedtages af Folketinget. Det foreslås i stedet at indsætte en bestemmelse i forretningsordenen, der giver Udvalget